هو العزیز

فسبحانک اللّهمّ یا الهی انادیک حینئذ حین الّذی استرفعت سحاب بلآئک و غمام قضآئک و هبّت ارياح البأسآء عن مشرق مشیّتک و نسمات الضّرّآء عن مغرب ارادتک بانّک انت اللّه الملک الحیّ الّذی لم تزل کنت مقدّساً عن وصف دونک و متعالیاً عن نعت ما سواک و خلقت عالم البقآء فی جبروت العمآء و جعلت مفتاحها من جوهر البلآء ثمّ ابدعت بصنعک القدیمة لئالی الاحدیّة ثمّ احتجبتها یا الهی فی حجبات حفظک و مقنّعات سترک فهنیئاً لمن احرق الحجبات و اخرق السّبحات و دخل بمفتاح اسمک فی مدینة صفاتک و ورد باذنک فی سرادق عرفانک فلمّا کان الامر کذلک اسئلک بجوهر اسمک المکنونة و بدایع صفاتک المشهودة بان تجعلنا من الّذینهم ما منعوا عن لقآئک ولو امطرت علیهم امطار قهرک و قضآئک و انّک انت علی ذلک لمقتدر قدیر

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۲ مه ۲۰۲۳، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر